

[Statsministeren.]

Der er som sædvanlig foretaget en Bedømmelse af den Tale, hvormed Rigsdagssamlingen aabnedes, og den er — som sædvanlig, kan jeg ogsaa sige — modtaget uden at finde Naade hos Venstre og Det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem Hr. Brorsen savnede Fanfarer i Talen, og saa havde han opdaget, at det var en træt Mand, der talte. Selvfølgelig søgte det ærede Medlem ikke ligefrem at overbyde den konservative Ordfører i Ordvalget — denne bevarer stadig Førerpladsen fra Aarhus —, men det ærede Medlem Hr. Brorsen savner altsaa Fanfarer. Jeg har funderet over, om det virkelig var noget, jeg havde forsømt. Fanfarer er — oversat — et kortere eller længere Trompetstød, som bruges i Krig og paa Jagt; det kan ogsaa bruges ved højtidelige Lejligheder som Hyldest med forskellige Blæseinstrumenter, saa det bliver til en festligt klingende Larm, kaldet Touche. Jeg synes ærlig talt egentlig ikke, der var Anledning til hverken de faa Trompetstød eller den mere højtidelige Larmen, thi Situationen i Verden og ogsaa for Danmark er jo ingenlunde saa festlig, at man har Grund til den festligt klingende Larm, naar man paabegynder et Rigsdagsarbejde. Der var, synes jeg, Brug for nøgterne Ord om den Tid, vi oplever, om de Opgaver, som melder sig fra Dag til Dag, og det er det, Talen indeholder. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har, som det allerede er bemærket her, paa sit Partis Møde i Aarhus givet Udtryk for sin Forargelse over en, som det hedder i Pressen, indholdslos og raadvild Tale, og det ærede Medlem har, i mildere Form, sagt det her igen.

Nu syntes jeg, da jeg hørte disse Besvælinger over Aabningstalen, at det kunde være morsomt at se, om ikke disse egentlig var Gentagelser, jeg syntes, jeg kendte Tonerne. Jeg læste saa i et Par tilfældigt valgte Aargange af Rigsdagstidende, og jeg ser da den 17. Oktober 1934 det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bemærke: at der ikke var Fanfarer i Omtalen af Forfatningssagen. Jeg ser den 12. Oktober 1933 det ærede Medlem Hr. Christmas Møller besvære sig over, at Talen ikke opstiller Problemer, og det ærede Medlem Hr. Brorsen føjer til, at der ikke var ret meget Indhold i Talen. Jeg ser tilbage til Kommentarerne til den første Aabningstale, i 1925, hvor det var andre Ordførere, men hvor det nu afdøde Medlem Hr. N. Neergaard den 13. Oktober betegnede Talen som farveløs og kun indeholdende Gen-

gangerforslag, medens det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel den 15. Oktober siger, at man havde sporet dyb Skuffelse i mine Venners Ansigter, da de hørte Talen. Saa deraf maa jeg slutte, at det er altsaa noget, der *skal* siges, naar Rigsdagen er aabnet, og dette baade med „Fanfare“ og „indholdslos“ og „farveløs“ og det hele er en staaende Rubrik, som de ærede Ordførere altsaa ikke for Fremtiden behøver at forandre ret meget paa.

Denne aarligt paastaede Mangel paa Indhold i Aabningstalen staar i øvrigt meget daarligt til de Klager, vi hørte i Foraaret, da Rigsdagen var ved at slutte, hvor der jo særligt klagedes over Mængden af Lovforslag, der skulde behandles, og over det Tempo, hvori det foregik; og senere har jo ogsaa Klagerne i høj Grad lydt over de Realiteter, der fulgte af den Virksomhed, som blev udfoldet. Det er jo det ejendommelige, at de, der var misfornøjede dengang over Mængden og Tempoet og Indholdet, nu ogsaa kan være misfornøjede over, at der bebudes et langsommere Tempo, af forskellige, saare naturlige Aarsager.

Aabningstalen i Aar og andre Aar var utvivlsomt, som den kan være det, Udtryk for den politiske Retning, man vil følge, og den nævner de Opgaver, som paa det paagældende Tidspunkt ses at foreligge, men den kan naturligvis ikke nogen Sinde blive til en Meddelelse i Enkeltheder om den Lovgivning, som skal behandles, eller som er under Forberedelse. At nogle Sager er under Behandling i Kommissioner eller til Forhandling med Erhvervsorganisationer, er virkelig ikke noget at besvære sig over, saaledes som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde. Men man taler paa dette Omraade om den nuværende Regering, som om den havde været forpligtet til, da den begyndte sin Gerning for halvniende Aar siden, at have Programmet i Enkeltheder for en lang Række af Aar. Denne Regering havde sit politiske Program i Orden. Det er det, der følges videre, og vi giver utvivlsomt mere Besked ved Samlingens Begyndelse, end tidligere Regeringer har kunnet gøre. Jeg skal selvfølgelig afholde mig fra at bedømme Ordførernes Taler i Aar, men var Aabningstalen indholdslos, gad jeg nok vide, hvormed uhildede Folk vilde betegne Ordførernes Taler forleden Dag, og navnlig maa jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale maatte jo føles som en Skuffelse, da han bebudede i Aarhus, at nu maatte han sige Besked, da det ikke var